

GIẤY BÁN
BỘNH-THỐC-KUANG
MỠI TUẦN XUẤT-BẢN HAI KỶ: THỨ TƯ VÀ THỨ BẢY

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE
MỠI TUẦN XUẤT-BẢN HAI KỶ: THỨ TƯ VÀ THỨ BẢY

Không có nghề gì hèn.

CÂU CHUYỆN TỬ DÂN

LỜI MỞ ĐẦU
Trên lịch-sử loài người, xưa nay Đông Tây, bất kỳ nghề nghiệp gì đều bởi sự nhu yếu trong sự sống mà lần lượt xuất hiện; nghĩa là xã-hội đã cần đến cái gì, tất nhiên cái ấy ưng thời thế mà ra đời để cung cấp cho sự nhu yếu kia. Bên Á-Đông ta thuở nay thường dùng tiếng «Tứ dân» (Sĩ, Nông, Công, Thương) để chỉ riêng các nghề trong xã-hội, mà gọi chung các hạng người. Tứ dân không phải cái gì lạ, tức là những nghề nghiệp cần dùng trong cuộc sinh hoạt chung nói trên: Nông là cung cấp vật liệu tư dưỡng; Công là chế tạo đồ khí dụng; Thương là đem đồ tư dưỡng và khí dụng kia mà trao đổi cho nhau để sang sát chỗ có không thừa thiếu, cho tiện sự cung cấp của mỗi người. Còn Sĩ cũng là hạng người sống trong ba cái nghề trên mà có học vấn tri thức hơn. Nói cho rõ ra: từ dân là phân biệt về nghề nghiệp khác nhau mà không phải phân biệt về đường giai cấp sang hèn vậy.

Văn Uyên

Mừng trời mưa
Sấm dậy mây tuôn bốn góc trời.
Bên hè lác đác hạt mưa rơi.
Đã công vun sới ngô, khoai, đậu,
Thô da trông mong cánh, vệt người.
Mà ư nương khàn thêm sức mạnh.
Màn hồng chồi Lạc kíp đưa tươi.
Kể cây người cuốc lòng ham bở,
Mở mắt nhà nông tâm tím cười.
-Văn-Am

CHUYÊN HAY

Tư cách Nghị-viên
Người mình thường nói: muốn làm thầy thuốc được cần phải học ăn, học nói, học gói, học bóc. Đó là nói về học thuốc ta. Bất an nói cho đặng khi thân chủ đến có thể tìm câu chuyện nói cho chúng tin phục mình. Thuốc ta thường là thuốc thang, một thang thuốc có nhiều vị. Các thang thuốc xong thì bỏ vào một miếng giấy, rồi gói lại cho vuông vức bằng phẳng, làm sao cho đều thang thuốc có nhỏ mấy ma trông bề ngoài cũng dễ gói; vì thế mà phải học gói. Còn bóc tức là bóc vị này rồi bóc vị khác, bóc sao cho gọn gàng đừng để cho nó dỏ thảo, vì vậy mà phải học bóc. Học mấy điều ấy rồi từ từ làm thầy thuốc được. Nói như vậy là không phải danh dự cho các ông thầy ta. Đó chẳng qua là họ nghĩ ư chê mấy ông lang chưởng bễ võ mà bở trong không có học thức chút nào, chỉ gói gói bóc bóc rồi bóc gói có khi làm thuốc mà giết chúng.

ĐỀ SẮC BẨM NGƯỜI LÀ MỘT ĐỀU TỘI TRONG CÁC ĐỀU TỘI KHÁC

(Tội ai nấy chịu - Phiên một cái án trên lịch sử Á-đông ta)
Trời đất sinh người, có ăn mới sống, có nam làm nữ làm giao hợp mà sau mới giống mới kẻ tục tục thực mới mới lên. «Thực sắc là tánh» (食色性也), câu nói của Lão-Tử không sai vì cái tánh nam nữ cũng như cái tánh âm dương, đều là sự không thiếu được trong cuộc sinh tồn. Thế mà theo lời quen lưu truyền xưa nay, nói «ăn» thì ai cũng nhận là sự cần, không thấy kỳ kỳ gì cả, mà nói đến «nữ sắc» thì muốn miệng một lời, đều cho là phạm vào điều lỗi như là đại tội đại ác không phải trái với tánh tự nhiên mà phò cái tánh đời ra sao? Phần đời cái thuyết báo sắc là phường đạo đức, mà nói đến đạo đức thì thành hiền là bậc đạo đức tuyệt vời. Song xem như ông Khổng - tử nói: «Ta chưa thấy ai yêu đức như yêu sắc đẹp». lại nói: «... như yêu sắc đẹp, như ghét mùi thối». (吾未見好德如好色者也... 如好色也, 如恶臭也). Thế là ông Khổng công nhận báo sắc là tánh phổ thông của người đời. Ông Mạnh-tử tuy vì bác câu: «Nhân nói nghĩa ngoại» (仁内美外) mà phản đối thuyết «thực sắc tánh giá» của Lão-tử, song chính ông cũng nói: «sắc đẹp là chỗ sở thích của người đời» (好色人之所好), lại nói: «Biết ưa sắc thì yêu kẻ trẻ đẹp» (知好色则慕少艾), nói rằng «tri» rằng «mộ» thì cũng nhận tánh chung của loài người. Xem thế thì rõ tánh hiền cũng vẫn có cái tánh báo sắc như mọi người, duy thành hiền biết lấy cái lý tánh mà giá ngự cái giục tánh, khác người lại chỗ đó, chứ không phải lấy sự hào sắc nếu làm luật nghiêm cấm như các nhà hủ nho kia đâu. Như cho báo sắc là

Nhà đẽ xe hơi

kiểu mới
Một hãng xe hơi lớn ở Nữ-uớc (Mỹ) có ng ỉ ra một cách đẽ xe hơi rất tài tình. Mỗi khi người lái xế ngồi xe vào một cái nhà đẽ xe, thì người ầy chỉ phải bấm vào một cái nút, tức thì thấy có một cái thùng to tương đương rất kiên-cố, chạy ra đứng trước mặt mình. C ỉ phải vận máy cho xe vào cái thùng ầy rồi mới bước ra, bấm vào một cái nút khác. Lúc thì cái thùng ầy tự đi dẹp lại một chỗ, trên các chông thùng khác. Nếu khi muốn lấy xe ra, cũng chỉ phải bấm vào một cái nút khác thì cái thùng đứng về mình, đưa ở dưới các thùng khác cũng tự nhiên đi ra đứng trước mình. Cách sắp đặt cơ xảo này đủ nhiều sự: một là khỏi tốn chỗ, vì xe có thể chđng nhau cái này lên trên cái khác; hai là khỏi phải lái lái trong các nhà đẽ xe, tránh được sự nguy hiểm và lợi thì giờ.
G. H.

Kiểm-đuyệt

Cùng có Q. P. N. ở Anh-son
Bà... báo có nhận được bài lai cáo của cô nói về những việc đáng phẫn nân tại nhà thương sinh đẻ ở Anh-son, n ư là công việc trẻ nãi của cô đó, nhưng vì tên họ và chỗ ở không nói rõ ràng nên bản báo không thể đăng được, vậy nói lại cho cô rõ.
T. D.

